

[Ahlmann-Ohlson]

kommer måske ikke til at foregå med ekspresfart, for vi hørte jo før, at ministeren er på vej med lovforslag, redegørelse og andet materiale på områderne, og det vil nok være uklogt på forhånd at afvise den sagkundskab, som miljøministeriet har sat på de samme opgaver.

Hvad angår beslutningsforslagets første punkt, er vi helt enig i målsætningen: bedre beskyttelse, bedre tilsyn og bedre pleje af karakteristiske og højværdige naturområder; ordet »højværdige« udspringer nok af ordet »ligeværdige«. Det er ikke få gange, vi konservative er blevet opmærksom på problematiske forhold af den nævnte type; jeg behøver vel blot at nævne Ringkøbing Fjord, Nørre Nissum Fjord og Råbjerg Sø som eksempler på steder, hvor der burde have været bedre beskyttelse, tilsyn og pleje. Tilstandene dér er ikke til at vise frem, når vi vil fremhæve det gode danske miljø.

Vi ser derfor frem til en grundig drøftelse af disse punkter, og når ministeren kommer med lovforslag og uddybende materiale om naturfredningslovens § 43, er jeg overbevist om, at vi når resultater under udvalgsarbejdet.

Det er en klog disposition at rejse marginaljordsproblematikken på nuværende tidspunkt, for hvis det går, som nogle mener, taler vi måske om arealer på op til 20 pct. af det dyrkede land. Man kan være i tvivl om størrelsen, men selv om det kun skulle blive det halve, er der tale om en markant ændring af det danske kulturlandskab. Her har vi ikke råd til at spille hasard. Vi må bygge på den sikrest mulige viden, inden vi går i lag med ordninger og regler for denne omformning af landskabet, så vi ikke påfører landskabet uoprettelige skader.

Hele marginaljordsproblematikken giver mig anledning til at hæfte mig lidt ved forslaget titel: naturbeskyttelse og naturgenopretning. Intentionerne bag titlen forhindrer ikke, at vi også må have lov til at udforme områder, som kan give vor tids mennesker naturoplevelser. Det kan være folk, der er ude at se på fugle, det kan være jægere, og det kan være kondiløbere, der ønsker sig afvekslende stier til deres daglige ture. Vi vil ikke kun være med til at forandre for at bevare, men vi vil også være med til at forandre for at skabe nyt og bedre.

Af disse få bemærkninger vil man formodentlig forstå, at den konservative folketingsgruppe med forventning ser frem til den i åbningstalens skriftlige del bebudede redegørelse om marginale jorder, som før var på tale.

Hvad angår arealadministration, deler jeg ministerens netop fremførte synspunkter. Det er ministerens sag at afgøre dette, og vi ser frem til at høre ministerens overvejelser desangående.

Endelig er der et forslag om en naturfond; man kan kalde det et forslag til at sætte sponsorbidrag bag naturen. Det ville være fint, hvis Superfos, Århus universitet, der jo ejer Cheminova, eller Kemisk Værk i Køge købte en forurenede å, fik den rensset og derpå overdrog den til samfundet. Ideen har jo i udlandet kunnet bruges til at finansiere store kulturbegivenheder, så mulighederne er måske til stede. Vi er noget usikre med hensyn til, om en sådan fond vil skabe andet end administration og mere bureaukrati, men mulighederne er der måske. Flere af naturorganisationerne har jo formidlet pengegaver til køb af særlig interessante områder, og vi skal vel passe på, at vi ikke kommer deres arbejde for nær.

Men alt det må vi nu se nærmere på, og med disse bemærkninger skal jeg endnu en gang understrege, at det konservative folkeparti går positivt ind i udvalgsarbejdet.

Sønderby (V):

Jeg har ligesom miljøministeren på min gruppes vegne selvfølgelig med stor interesse læst det radikale beslutningsforslag om naturbeskyttelse og naturgenopretning, og hvis jeg skal holde mig til de fire punkter, kan jeg vel ikke komme med en hel masse kritiske bemærkninger, måske lidt mere til bemærkningerne i lovforslaget, men jeg kan med det samme sige, at dette vel er et bidrag fra det radikale venstre til den løbende debat om, hvem der vil gøre mest for miljøet. De fleste punkter er, som miljøministeren har nævnt, jo med i de planer og i de forslag, der kommer eller er kommet fra regeringen. Derfor kunne man måske nok spørge, hvor nødvendigt forslaget er, men nu foreligger det, og vi er villige til at drøfte det. Vi kan måske også ved at få det gennemarbejdet og ved at se på, hvad der er sket i folketinget i årenes løb,